

9. Sposób łapania lisów

na miejscach mokrych przy źródłach
lub oparzeliskach.

Najłatwiejszy a razem najpewniejszy sposób łapania lisów, jest za pomocą *żelaza szyjowego* czyli *karkowego* *) w wodzie zanurzonego, przy następującem postępowaniu.

Obiera się do tego celu źródło lub bagno oparzeliste; w pierwszym razie naprowadzić trzeba wodę z źródła na takie miejsce, na któremby żelazo wygodnie zastawionem być mogło; w drugim zaś razie wgnieta się w bagno deski tak iżby o dwa cale pod wodą leżały.

Jeżeli żelazo przy źródle ma być zastawionem, trzeba to dopełnić wiadomym sposobem, tak jednak aby sprężyna ku źródłowi obróconą była. *Chwaty* i *zamek* żelaza dosyć jest osłonić trawą przy źródle będącą, *sprężyna* zaś równo z gruntem darnią okrytą być powinna. Woda płynąć ma płytko po żelazie karkowym; z resztą wszystko

---

*) Obacz opisanie tego narzędzia w Tomie I. Sylwana Nrze 3. na karcie 109.

tak iak przy stawianiu żelaza na suchém miejscu zachować należy. Jeżeli zaś żelazo karkowe na deskach w bagnie położonych zastawiać przyidzie, potrzeba tylko zamek papierem cokolwiek obłożyć i całe żelazo przykryć trawą zwykle na bagnach znaydującą się. Dla utrzymania zaś desek i żelaza w potrzebney pod wodą głębokości, należy pierwsze przyłożyć kamieniami, a do iedney żelazo cienką linką przymocować. Od rdzy zabezpieczy się żelazo jeżeli przed zastawieniem należy wyczyszczoném będzie.

Ponieważ zaś lis dla szukania żab i owadów wodnych rad zwiedza pod czas zimy źródła i bagna oparzeliste, a żelaza w wodzie będącego zwietrzyć nie może, przeto sposób ten łapania iest bardzo pewnym i szczególniéy z tego powodu zaleca się; witerunek do tego wcale niepotrzebny.

Na *powłokę* używa się *cewek* sarnich lub kości baranich drobno potłuczonych i odgotowanych. Na *ponętę* zaś wzięść trzeba kostkę, na której ieszcze zwierzchnia skórka znayduie się, przewiercić ją i przymocować do sznura zastawnego, który woskiem potartym być powinien. Powłoka patrochów zaięczych lub kota zdechłego sprowadza także lisy do obsadzonego żelazem miejsca.

Rozumie się samo przez się, że naylepiey iest zastawiać żelaza tam gdzie lisy często przecho-

dzą, ile możności na miejscach otwartych iak n.p. na łące.

Skoro tylko lisy spostrzeżone będą, można nawet bez poprzedniego przynęcenia, żelaza na nie zastawiać; aby zaś lis przez sprężynę przechodzić niemógł, stronę tę w pewnéj odległości cierniem obłożyć należy.

Z resztą każdemu myśliwemu wiadomo jest, że łapanie lisów naylepiéy w dniach pochmurnych udaje się.—